

СУДДЯ БРАНДЕІС УСТУПИВ

ВАШИНГТОН. — Суддя Брандеїс вніс на руки президента резигнацію з становища судді найвищого суду. Брандеїс має 82 роки і вже раніше висказував своє бажання уступити з активної судової служби та віддати рештки своїх сил жидівським справам та жидівським організаціям. Та бажав він, заки уступить, своє місце відступити проф. Франкфуртерові, якого недавно президент назначив на становище судді найвищого суду. Брандеїс правдоподібно віддасться тепер активній праці в жидівській сїоністичній організації, в якій він був колись активним членом.

МЕКСИКО ДАЛІ КОНФІСКУЄ АМЕРИКАНСЬКІ ГРУНТА.

МЕКСИКО СІТІ. — На основі державного декрету 50,000 акавіровано знов від американських громадян 50,000 акрів землі обробленої землі. На тій землі були плантації цукру. Тепер мексиканський уряд віддав ті землі під колективні фарми.

ГОЛ НЕ БАЧИТЬ НАДІ НА РОЗБРОЄННЯ.

ВАШИНГТОН. — Секретар Гол у листі до конгресмена Лудлова написав, що під сю хвилю нема найменшої надії на яке небудь розброєння тому й нема потреби скликати міжнародну конференцію в тій цілі. Бо така конференція мусіла закінчитися невдачею. Гол сказав, що на перешкоді розброєнню стоять „певні держави”.

НАКЛИКАЄ ДО ВОЄННОЇ ГОТОВОСТІ.

НЮ ЙОРК. — На зїзді представників американського металевого промислу виголовив промову адмірал Кларк. В тій промові адмірал накликав американських промисловців, щоб були готові продавати всякі військові продукти, бо хвиля напружена. Він говорив, що не сміє повторитись те, що було в 1917 році, коли то Америка пішла до війни без ніякого приготування.

РЕПУБЛІКАНЦІ МАЮТЬ НАДІЮ НА ПЕРЕМОГУ.

НЮ ЙОРК. — В ньюйоркській републиканській клубі відбувся в день урочин Лінкольна великий банкет, на якому промовляли визначні републиканські лідери, серед них Томас Дьюї і Герберт Гувер. Гувер говорив, що теперішній уряд прямує до диктатури, а також до інфляції. Інші підкресляли, що він пхає Америку до війни.

АМЕРИКАНСЬКІ ФАРМЕРИ ЗА ТОРГОВЛЮ З НІМЦЯМИ.

ВАШИНГТОН. — Не звертаючи уваги на бойкот організації із заходів фермерської кооперативної організації із заходів стейтлів звернулися до німецької амбасаді в Вашингтоні з пропозицією вимінити кілька сот тисяч тонн солониці з пшениці за фермерські машини і річки прибори. З амбасаді вони дістали прихильну відповідь. На цю вістку секретар Гол заявив, що він не буде мати нічого проти, коли ця виміна не порушуватиме торговельних договорів.

ВІДАЮТЬ ПОШАРУ ПАПІ.

ВАШИНГТОН. — Обі палати конгресу, сенат і палата представників, віддали пошану покійному папі Пієві XI приймаючи відповідні резолюції, а також перериваючи того дня наради. В резолюції говориться, що папа був „великою особою”, та „чоловіком миру”.

СУД ЗАБОРОНЯЄ ПИКЕТУВАННЯ ЧУЖИХ АМБАСАД.

ВАШИНГТОН. — Найвищий суд затвердив заборону пикетування чужих амбасад, а винуватці будуть карані \$100 кари й двомісячним арештом. Пикетування заборонено на віддалі до 500 стій від будинку амбасад.

СКОНФІСКУВАЛИ МАЙНО ДИЗЕРТИРА.

ВАШИНГТОН. — Майно одного дизертира з американської армії з часів війни, Бергдола, у висоті поверх пів мільона доларів, тепер перейшло на власність держави. Коли Бергдол утік з американської армії до Німеччини, його майно перейшло під уряду держави. Тепер, не звертаючи уваги на заходи родини Бергдола перебрати той маєток, він перейшов на власність держави.

СКІЛКИ ВИДАЮТЬ НА НАВЧАННЯ ДІТЕЙ?

ВАШИНГТОН. — За обрахунками ріжні стейти видавали досить відмінні суми на навчання дітей до шкіл. Найбільше витратив впродовж минулого року стейт Каліфорнія, бо аж \$74.67 на одну дитину. Зараз по ній слідує ньюйоркський стейт, який видав на дитину \$74.28. Найменше видав стейт Арканзас, бо лиш \$12.16. По ній іде Алябама, що видав \$14.55.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Згідно з параграфом 33. статуту У. Н. Союзу, отрим повідомляю ВП. головних урядників У. Н. Союзу, що

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

В ПОНЕДІЛОК, 13. БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1939. РОКУ

В ГОДИНИ 9. РАНО

В La Salle Hotel, Chicago, Ill.

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття: головний предсідник М. Мурашко.
2. Звіт головного предсідника М. Мурашка.
3. Звіт заступника головного предсідника Г. Германа.
4. Звіт заступника головного предсідника Марії Малевич.
5. Звіт головного рекордового секретаря Д. Галичина.
6. Звіт головного фінансового секретаря-касєра Р. Слободяна.
7. Звіт головної контрольної комісії: М. Калітук, д-р А. Т. Кібзєй, О. Е. Малицький, С. Курась, Р. Сму.
8. Звіт головних радних: Т. Шпікула, І. Лисак, М. Давискиба, А. Шумейко, І. Гузар, С. Слободяна, О. Запотоцький, В. Дідик, Юлія Баволяк, Стефанія Палівода.
9. Дискусії над звітами.
10. Внесення і ухвали.

Д. Галичин, головний рекордовий секретар.

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК В КИЄВІ.

„Всеукраїнська Академія Наук” у Києві має такі наукові дослідні інститути: математики, фізики, хемії, фізичної хемії, хемічної технології, біохемії, ботаніки, зоології й біології, мікробіології, геології, клінічної фізіології, економіки, історії України, української літератури (інститут імени Шевченка), археології, мовознавства, фольклору, будівельної механіки, гірничої механіки, електрозварювання, гідробіологічну станицю, геофізичну й гравіметричну обсерваторію. Бібліотека Академії має близько 5,000,000 томів.

Советська влада поставила собі завдання створити в Києві важливий осередок науки, головню практично, але вишукати в ньому все, що пахне українським духом!

ЗГОРИЛО 10,000 ЗЛОТИХ У ПЕЧІ.

Стара панна В. у Дрогоби-ч наскадала 10,000 зл. і схо-вала їх до печі, в якій не па-лила навіть у зимі. На дніх прибув до неї її швагер, щоб обговорити справу зміни по-мешкання. П-на В. виїшла на хвилину з помешкання і саме тоді швагер запалив у печі, щоб загіртіся і так згоріло 10 тисяч злотих.

5,000 НОВИХ УЧИТЕЛІВ.

„Гонец Варш.”, ч. 357 з 30 грудня 1938. р. повідомляє, що в нових бюджетових прелімі-нарах Польщі на 1939-40 рік передбачене дальше збільшен-ня вчительських етатів у держ-авному шкільництві. Мають заангажувати около 5,000 но-вих учителів. Але — це украї-нців!

20-ЛІТТЯ СМЕРТІ ІВАНА ЦАНКАРА.

Недавно проминуло 20 літ від смерті одного з найбіль-ших словісників письменників вана Цанкара. З тої нагоди відбулися на гробі поета, що спочиває в спільному гробіви-зі з двома другими визначними словісниками, Кете й Мурною, поминки. В цих поминках взя-ли участь представники сло-вісників письменників з Отто-ном Жуланчином у проводі.

ЗАСТРИЛИВ ШІСТЬ ВОВКІВ.

Айл а дль Кросс. — Трепер Джанвіє, з Бофало Ривер, при-йшов тут домагати від про-вінційного уряду нагоро-ди по десять доларів за кож-ну шкірку з шістьох вовків. Вовки ті мали напасти на ньо-го і він постріляв їх всіх.

Джанвіє говорив, що він був на Пітр Понд Лейк, кілька миль від годсонбейського по-сту, коли вовки взявши його за карбу, пустились на нього. На 150 ярдів вони стрима-лись потім дальше підходи-ли.

Жанвіє зачав стріляти, вби-вавши одного вовка за дру-гим. Він був дуже перестра-шений, але це не шкодило йому в добрім цілянні.

ПІДРУЧНИК КОХАННЯ.

Так зв. підручники доброго виховання „савоар вїар”, що їх ще недавно всі так вимі-вали, знов стають модні. До-тепні французи апали навіть на думку видати підручник любові. Автором цього ориг-нального підручника є Поль Ребо. На той французький підручник любові склада-ються не лиш поради, як тре-ба поводитись в ріжних кон-кретних випадках, але й описи, як у ріжних ситуаціях по-водитись ріжні люди. Можна сподіватися, що та дивогляд-на, хоч і дотепна книжка ма-тиме чималий успіх не лиш між французами.

КАРПАТСЬКА УКРАЇНА ЗВЕРТА-ЄТЬСЯ ДО ЕМІГРАЦІЇ ЗА ДОПОМОГОЮ

ПРАГА. — Телеграма, вислана кореспондентом часопису „Ди Ню Йорк Таймс” з Праги, подає, що часописи Карпатської України помістили відозву, звернену до української еміграції в цілому світі, якою проситься емігрантів пожертвувати пів процен-ту з річного прибутку в користь Карпатської Укра-їни. Відозва, як подає американський кореспондент, є звернена головню в сторону української еміграції в Злучених Державах. У цій відозві сказано, що край може покрити тільки одну пята часть з річних дер-жавних видатків, які виносять 300 мільонів чеських корон.

ЯК ВИПАЛИ ВИБОРИ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ?

ПРАГА. — Проголошено остаточний вислід ви-борів до першого союму Карпатської України. Уря-дова виборча ліста одержала 243,557 голосів. Уне-важнено 51,163 голосів, а опозиція подала 19,645 го-лосів.

ПОЛЬСЬКИЙ ЗВІТ ПРО ГОЛОСУВАННЯ.

ВАРШАВА. — Польська преса подає на підста-ві звідомлень своїх кореспондентів з Хусту, що при виборах до союму Карпатської України побідила партія „О. Волошина, але це не є ніякою несподіва-ною. Мадьярам, пише ця преса, не дозволено ви-ставляти кандидатів, і вони здержались від голосу-вання. Опозиція могла дати вислів своему недово-ленню киданням до виборчих урн білих карток. Та-кі картки зачислювано до тих, що голосують проти урядової лісти. Проти урядової лісти, як подають польські кореспонденти, голосували православні.

ЗМОВЧУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ.

ХУСТ. — „Нова Свобода” подає, що дирекція празького радіо журналу постійно збуває мовчан-кою народні маніфестації та демонстрації в Карпат-ській Україні. Ні словом не згадує за обурення, яке виявило населення Карпатської України своїми де-монстраціями, зверненими проти іменування ген. Прхали міністром цього краю. Та, пише часопис, це все не повинно нікого здивувати. Бо це ті самі пани, які ангажували на спікерів фенциківських та бро-дівських агентів-провокаторів, що то в критичних часах через чехословацьку радіо висильну пома-ли мадярській пропаганді й твердили, що в Карпат-ській Україні нема українців, а є тільки „руські”.

ВИБИРАЮТЬСЯ МАСОВО НА ВИСТАВУ.

ВАРШАВА. — На отворення польського наві-льону на Світовій Виставі в Нью Йорку прибуде поль-ський міністер торговлі, а також буде влаштована з цієї нагоди велика прогулянка. Прибуде також і но-ве підводне польське судно „Орел”, що його побу-дували в Голандії.

КОЛЕ ІХ В ОЧІ — „СІЧ”.

ВАРШАВА. — Польська преса підкреслює, що виборчу акцію в Карпатській Україні займаєса головню „Карпатська Січ”, та що при виборах всюди держали порядок „січовики в мундурах”.

ДАЛІ НАСТУПАЮТЬ!

ВАРШАВА. — Польська Агенція Телеграфічна подає як велику радість, що польська акція навер-тання людности до римо-католицького костела і до польськості, постійно зростає на Волині і Полісію. Пише, що шляхта вертає масово до „віри батьків”, себто до католицизму, і до — польського народу.

ЗАТРІВОЖЕНІ НІМЦЯМИ.

ВАРШАВА. — Вправд недавно був у Варшаві німецький міністер. Вправд недавно був у Варшаві і заключив з Польщею нову згоду, але користі з цьо-го не видно. Так тепер пише польська преса і по-дає, що німецькі газети раз-у-раз пригадують, що тепер є найбільше німців в — Польщі. А і в самій Польщі німці починають підносити голову в такий ріжкий спосіб, що, як подає преса, це булоб немож-ливим, якщоб вони не діставали у цьому допомоги з Німеччини.

ПОЛЕКШІ ЖИДАМ.

ЛОНДОН. — Делегати з 32 країв, що радять над положенням жидів у Німеччині, дуже врадувані новим німецьким пляном у справі жидівської емігра-ції. Цей плян дає змогу перевести цю еміграцію у порядку, бо він передбачає виїзд емігрантів яких 150,000 жидів з Німеччини на протязі від трьох до пя-тьох років. Німеччина згодилась також дати мож-ність заробітку тим жидом, що становить у Німеччи-ні тимчасово чи тим, що її взагалі не покинуть. Це останнє відноситься до старих жидів.

ГОТОВІ ДО ВИБОРУ НОВОГО ПАПИ.

ВАТИКАН МІСТО. — Пороблено всі потрібні приготування, щоб помістити 62 членів Кардиналь-ської Колегії, які мають вибрати нового Папу. У замкнених кімнатах буде приміщено коло 400 осіб. Крім кардиналів буде там прислуга, сторожа і т. д.

КОНГРЕС ОБВИНУВАЧЕ СЕКРЕТАРКУ ПРАЦІ.

Кількох конгресменів домагається обвинувачення Френсиз Перкінс, секретарки праці в кабінеті прези-дента Рузвельта, за невиконання закону. Закривають їй, що вона фаворитувє Гарія Бриджеса, провідника моряцької юні на побережж Тихого океану. Перкінс станула добровільно перед конгресовим комітетом, що дістав припорушення розглянути справу.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second-Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

ПРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число з п'ятниці (з англійською частотою):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯКА ПОЛІТИКА?

Суматоха, що її викликав президент Рузвельт кілька днів тому своєю тайною конференцією з членами сенатського комітету для військових справ ще й до нині не вгає. На зборах, у пресі й на радіо йде далі завзята дискусія за питання, порушені тою конференцією, і ця дискусія часто стає гарячою й говорять у ній щораз більше не розумові, але чуттєві аргументи.

У запалі часто дискусанти забувають за найпростіші речі. Дискусують над справами, що не є питаннями, бо вони вже вирішені, або про безсумнівні факти, давно відомі. До таких справ належить, наприклад, закуп в Америці літаків для Франції. Ця купувала літаки вже від кількох місяців; газети про це вже давно писали. Купувала за готівку й тому уряд не мав причини в це мішатися. Не мав він основи це забороняти, бо Франція не веде тепер війни. Газети підняли багачого крику, закликаючи уряд вмішуватися в справу, бо, мовляв, Франція купувала військові тайни, але ця сама преса докладає всіх старань, щоби в ніякій справі не було ніяких тайн.

Все таки почуття неспокою, викликане згадкою конференцією в Білому Домі, подекуди оправдане. Американці чуються змішаними й починають оглядатися на всі боки з підозрінням, і на це є певні причини: американці не знають, якої політики в заграничних справах їм держатися, чи пак властиво, яку заграничну політику веде президент і департамент стейту.

А американці не знають цього тому, бо американський уряд вів часто розбіжну політику. До недавня ще уряд стояв на становищі крайньої ізоляції. За його згодою конгрес ухвалив закон про заборону продажу амуніції й надавання кредитів державам, що воюють. На скільки справа йде за японсько-китайську війну, Злучені Держави цей закон зигнорували: спершу давали Японії, що почала агресивну війну, всяку зброю, помагаючи цим Японії загартувати Китай. Пізніше американський уряд заставив фабрикантів літаків не продавати літаків Японії й дав кредити Китаєві, але дозволяв Японії далі купувати в Америці нафту й залізні відпадки. В цей спосіб американський уряд нібито воює проти Японії й нібито помагає Японії, а на ділі лише Японію іритує, її не воюючи.

У подібний спосіб Америка продає амуніцію Англії й Франції, а не продає Італії й Німеччині. Цим вона викликає в Англії й Франції сподівання активної допомоги на випадок війни, які уряд потім розбиває.

У подібний спосіб Америка веде подвійну політику в багатьох інших справах. І це власне викликає в Америці з одного боку обурення на таємничість, а з другого боку почуття непевності. Американці хочуть знати: Щоби нам уряд не подав на стіл, ми хочемо знати, чи це риба чи мясо.

Українська проблема і європейські інтереси

Повстання Карпатської України незвичайно заактуалізувало українську проблему, як проблему життя і розвитку одного з найбільших європейських народів, що досі не має своєї державності.

Можна сміливо сказати, що за останні три місяці стільки зявилося статей, розвідок і заміток у чужих мовах, скільки не з'являлося упродовж довгих років.

І треба відразу і цілком ясно собі усвідомити, що ця величезна пропаганда української справи походила не стільки від самих українців, і не стільки від їх приятелів (на жаль, вони ще досі занадто від того нечисленні), як від людей холодно байдужих, або й явно ворожих. Бо ця пропаганда викликає страх! Страх, що буде здійснена велика Соборна Україна, — страх, що нарешті сповниться вимріяний ідеал, що ним вже від довгих років живуть мільйони українців. Досить було з'явитися на світі манісенький Карпатський Українці, щоб усі посідачі українських земель ударили на гвалт і почали мобілізувати цілий світ, щоб не допустити до здійснення української мрії і, по можливості, знищити її оту маленьку Українську Державу, що навіть в своїй мініатюрі викликає у могутніх сусідів безсонні ночі.

Першу скрипку в оркестрі тих мобілізаторів світової громадської думки проти мити Великої України відіграють поляки. Вони зробили все можливе, щоб об'єднати бодай тих, хто безпосередньо тією ідеєю Великої України був загрожений. Потім їм прийшла на допомогу з подиву гідною однодушністю ціла московська біла еміграція, що взяла на себе, окрім інших, те завдання, що його Польща безпосередньо не могла виконати: змобілізувала проти руху чехів і чехо-словацький центральний уряд. Призначення ген. Прхали на місце третього міністра Карпатської України, — призначення, що відбиває найгіршим цинізмом, — це один з перших наслідків цього змобілізування московських сил на чесько-українському фронті. Треба бути готовим до відбиття інших. Досить було послухати вчора (28. січня) пани, що їх виспівувало чеське радіо по адресі п. Мілюкова, «одного з перших державних людей в Європі, що визнавав необхідність чеської державності», щоб переконатися, що чехи

знову на всі 100% підпадають під московські впливи... А ці впливи не віщують нам нічого доброго. Усіх тих, що чекали якихось чудес, що без всякої затрати з їхнього боку сиділи і жерть, малиб увести їх до обітаної землі, чекає велике розчарування: для досягнення такого великого ідеалу, як Велика Соборна Українська Держава треба бути готовим на довший й тяжкий затижжю боротьбу, що в ній не тільки не треба рахувати на якісь «чудеса», але й саме поширювані віри в ті «чудеса» треба приймати з великим підозрінням, бо інакше не ширити тієї віри з таким завзяттям саме наші вороги.

Український національний рух — це великий нестримний органічний рух народних мас, що в них свідомість своєї національної окремішності, своєї національної індивідуальності виливається натурально в органічну потребу втілення цієї національної індивідуальності в окреме державне тіло. Цей рух буде все зростати й міцніти в міру того, як національна свідомість буде все поширюватися й, поглиблюватися — і в тому наші вороги своїми жорстокими репресіями вельми добре допомагають, і коли нарешті Європа, а з нею і цілий світ, переконуються в його органічності й натуральності, її симпатії будуть за нами, не вважаючи на всі оту ворожу і хитру пропаганду, що хотілаб представити український рух як не залежний спонтанний творчий національний рух, а тільки як якийсь знаряддя в руках Німеччини; не як спонтанну творчу акцію для виявлення окремої національної індивідуальності, а тільки як реакцію на ті чи інші спроби соціального чи національного втручання. «Український рух», пише в великій цікавій статті в італійському місячнику «Ля Віта Італіяна» («Італійське Життя» за січень 1939 с. 5.—69) Джаджинто Травіззонно, «звичайно класифікують, як тероризм, а не як націоналізм». І пропаганда наших ворогів в цьому напрямку так закоренилася вже в громадській світовій думці, що той самий Травіззонно разже й додає: «І дійсно дуже трудно звільнитися від цього вражіння, якщо вас не опанує справжній дух зрозуміння, що примушує вас дивитися на людські події з точки погляду залізного закону причинності, що їх виже».

Травіззонно, натурально, по-

сїдає цей дух зрозуміння і це дає йому можливість підійти до української проблеми, в зв'язку з останніми подіями, з далеко ширшими перспективами, з перспективами — загального європейського інтересу, а не інтересу окремих держав: «Для нас, європейців, для нас, фашистів, — каже він, — що звикли підходити до подій інтернаціональної політики реалістично, українська проблема представляєся в таких чотирьох питаннях:

1. Чи випадає в цей момент відкритих ідеологічних конфліктів підтримувати український ірідентизм?
2. Чи український ірідентизм може бути виправданий, якщо дивитися на нього з точки погляду європейської, себто з точки погляду певної форми цивілізації?
3. Чи вигідна Європі участь вільної України в економічній співпраці націй європейської західної цивілізації?
4. Чи вигідна Європі така співпраця України в ділянці політичній?»

Після дуже докладного простудіювання цих чотирьох питань, автор відповідає на них всіх цілком позитивно: «Фермент, що був сконстатований в цілому українському світі відповідає залізній логіці подій: тільки страх, короткозорість і злонамірність могли вбачити в ньому вибухову міну німецького експансіонізму. Український ірідентизм існує, і в своїй основі він цілком натуральний, як і всі народні рухи. В конфлікті європейських ідеологій, що відбувається між демократією-тократично-жидівсько-массонськими витворами Версайського договору і принципом національного самовизначення фашистських держав, а також між цими державами і більшовицьким інтернаціоналом жидівсько-азіатської натури, українська проблема має своє власне окреме значіння і саме тому вона набирає гострого і небезпечного вигляду. Проте треба визнати, що її розв'язка не може бути негальною, хоча й не може бути далекою».

Що торкається економічних інтересів Європи, то, на думку Травіззонно, тут справа дуже ясна: «Економічне звільнення України, з її незмірними можливостями використання, означало б для Європи її більшу автаркізацію (самовистарчальність) щодо сировини і хліборобства; давало б їй широке поле для вкладу капіталу і праці: стара Європа, підсилена новими економічними можливостями, знайшла б в Україні найкращий ринок для своїх машин і виробів. Тепер

все це адушує Советська Росія, що не дає Україні можливості повноти її дуже важну європейську функцію».

В дальшому бігу праці автор займається оглядом українського руху в Польщі, Румунії та на еміграції, визначаючи головні українські організації і партії та їх значіння в загальному русі.

Загалом, ціла стаття це досить рідке явище всестороннього об'єктивного спокійного підходу до української справи з точки погляду загально-європейської, в цілковитій незалежності від тієї пропагандивної тенденції, що залила останніми часами західно-європейську пресу.

Наведемо під кінець остаточні підсумки автора:

«Повстання Карпатської України (автор послідовно додержується цього терміну) і особливо палкі дискусії, що навкруги неї виникли, викликали, неважачи на попередні розходження окремих на-

прямків, їх глибоке зближення, ця подія може вплинути на дальший розвиток української проблеми, зосереджуючи всі українські напрямки навкруги жовто-блакитного прапору, що його підняв Волюшин на Карпатах. Більш, ніж з політики, більш, ніж з переговорів навкруги столічків ріжних конференцій, вирішальна вага української проблеми залежатиме від твердої витривалості українських жандань, від духу жертвенності і від того традиційного воїнського завзяття, яке було вже добре відоме Венеційській Республіці, коли вона висилає, як свого посла, п. Альберта Віміну в 1656 році, до Богдана Хмельницького, щоб порозумітися з ним в спільній боротьбі проти Турків, і що було потім стверджене героїчним Мазепою та осяяне кров'ю молодих студентів Києва в Крутах проти большевицької навали».

Е. ОНАЦЬКИЙ.

РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ ТА УКРАЇНСЬКА СПРАВА

(Від кореспондента „Нової Свободи“ з Білгороду).

Величезне заінтересування світової преси українською справою, особливо в французькій пресі, викликало зрозумілий відгук і в часописах російської еміграції. До цього часу тяжко було стрінути якусь об'єктивну інформацію. Ми маємо на увазі не локальні й газетки, як от „Царський Голос“, що взагалі не мають жадної вартості і впливу, а часописи з великих європейських центрів, передовсім з Парижу. „Возрождение“, що є органом головної емігрантської військової організації, умістило в останньому числі (з 23. грудня) статтю редактора Семенова. Семенов влучно порівнює кінець 16 віку з теперішніми часами (в статті „Германізація Європи“) і каже, що українське питання ще від того часу не стояло так гостро, як тепер. Кінцем 16 віку до Варшави приїхала делегація українських галицьких дворян і подала петицію проти політичних та релігійних переслідувань. Але успіху не досягла. „Так як тоді, теж і тепер у 1938 році українські парламентарі поданням проекту про автономію — знайшлися у подібній ситуації“.

Вкінці Семенов констатує, що українське питання поставлено тепер в загальнополітичній концепції та в його рішенні візьмуть участь європейські держави.

В тому самому числі публі-

цист Лев Любимов дав дуже влучну та цікаву критику останнього виступу ген. Денікіна, який, як відомо, є одним з найупертіших противників українського відродження. Денікін у своїй промові сказав, що він проти відірвання України від Советів і радше бачив би, щоб СССР лишився й надалі, аби було врятовано „єдину і неподільну Росію!“. На цьому становищі Денікіна і тепер після 20 років нічого не змінилося, але 1918 р. зовсім не можна порівняти з 1938 р. після мінхенської угоди! — каже Любимов.

Вкінці маємо занотувати ще писання одного „приятеля“ о. Дехтерева, який з'являється в Мухомові в православній єпархії й посилав до білгородського часопису „Руский Голос“ ріжні клевети на Карпатську Україну, проти якої він закликає на поміч усіх і вся. Жалеться, що Бродія ще не звільнено, обурюється на чехів за їх „толеранцію“ українців. Хто стежив раніш за „Православною Карпатською Русью“, та „Русс. Нар. Голосом“, той згадав би собі імя цього панка!

Російська еміграція боїться розв'язання української справи, бо то ламає їхні плани. Але російська еміграція своїми лайками нічого собі не допоможе. Українське питання буде розв'язане і через їхні голови!

М. І.

Микола Костомарів.

КУДЕЯР

ІСТОРИЧНА ХРОНІКА

В ТРЬОХ ЧАСТИНАХ.

Частина перша.

(5)

— А скільки у вас козаків режно поставив на своє місце, буде і яка їх сила? — поспитав Олексій Адашев.

— А чи дорідні вони? — спитав Курбський.

— У нас — відповів Вишневецький — е така приповідка: де крак, там козак; а де байрак, там сотня козак. А яка в них буває сила, я вам зараз покажу.

Він обернувся до чотирьох отаманів і сказав одному з них щось шепотом.

Виступив отаман, широкоплечий, високий, смуглявий, з чорною бородою, з густими навислими бровами, з вистаючими скулами і мранчим, неприємним сумним виразом очей. Він вхопив одною рукою тяжке крісло, на котрім сидів Олексій Адашев, разом з ним, високо підняв догори й обе-

повстануть на бісурман.

— Гарно, справедливо, гарно говорив, князю Дмитріє Івановичу, — сказав Данило Адашев: — від радості дух замирає; слухаючи тебе, так і хочеться в поле на бісурман.

— Твоїми губами нам би лише мід лати, — сказав Курбський. — Ось коби тільки всі так думали, як ми; а то при боці государя є противники наших планів.

— Ми передамо твоє слово великому государеві, — сказав Олексій Адашев, — а як йому Господь Бог на душу положить, так і буде.

— А що це за такий Самсон, — поспитав Курбський, покінчивши розмову про справу: — звідки ти його роздобув?

— Хто він такий, — відповів Вишневецький, — про це ні він, ні я не знаємо. Догадуємося тільки, що по вітці, по матері, він московський чоловік, ваш земляк.

— Як це, не знаєте? — поспитав бояри.

Вишневецький сказав: — Більше як двацять літ тому ходили наші козаки на татарів і збурили татарський авл, взяли одного раненого татарина в полон, а на його дворі був цей молодець, ще тоді

малий, оттак з десять або, одиннадцять літ! Татарин показав на нього і говорив: цей хлопець був вашої віри, ми взяли його дитиною в московській землі і обрізали, а він був ваш, ми знали з нього хрест. Більше нічого ми не могли допитатися від татарина, він зачав конати і умер, ми від його татарки взяли золотий хрест.

— А парубок уміє по руски? — поспитав Данило Адашев.

— Вниучився між нами, — сказав Вишневецький — а як взяти, то нічого не знав.

— Отамане, — сказав Курбський, — покажи нам свій хрест.

Отаман зняв з ший золотий хрест і подав.

— О, тут є і напис, — сказав Курбський та зачав розбирати: (благос... род...) мабуть родичів... слово... а другі букви не розберу, не то люди, не то мисліте... (сину первенцу...) глаголють... риди... ба ще щось. Поглянь ти Олексію Івановичу.

— Не розберу, — сказав Олексій Адашев, — а ти, дяде, чи не прочитаєш? — продовжував він, звертаючись до Ржевського.

Ржевський почав пильно

придивлятися хресту, поглядаючи разом на отамана, котрий стояв з очевидною рівнодушністю, впираючи очі перед себе.

— Над глаголем щось ніби є, — сказав Ржевський, — але що такого? — Бог його знає... Край стерся, а за глаголом щось є слово було, та з нього осталася лише одна черта.

— Так, — сказав Вишневецький, — а у нас не прочитаю. Козаки не знали, яке імя йому дати, не то Григорій, не то Георгій, не то Гаврило; не знали, чи хрестити його другим раз, чи ні і відіслали його до київського митрополита. І митрополит розбавив напис на хресті, та не розібрав, а хрестити його в друге не велів, длитого, що хоч він був обрізаний, так поневоли. Митрополит прочитав над ним молитву й дав йому імя Георгій. Тоді взяв його до себе козак Тищенко, і він став зватися рівнож Тищенко, а друге прозвище дали йому Кудеяр, після того авлу, де його козаки знайшли; і став він перший між козаками, сильний, бачите самі, який, а на невірних вельми людей і для церкви божої ревний.

— А ти, — поспитав Курб-

ський Кудеяра, — живучи у татарів, знав, що ти зроду русский чоловік?

— Не знав — відповів Кудеяр. — Вони зі мною багато не говорили, тримали чорно як невольника.

Вишневецький сказав: — Козак Тищенко оженив його з своєю донькою; і пожили вони, дуже люблячи, та не довго, бо лише чотири роки; найшли татарі, а Кудеяр був у поході; татарі у нього молодшу жінку взяли. Всі козаки збиравлися викупити його жінку з полону, але доїдалися, що хтось купив її в Кафі на базарі і тепер не знає, де вона.

— Ось нещастя! ось горе! — говорили бояри.

Вишневецький продовжував: — Довго він банував і присяг відомститися бісурманам. Вже не раз давав їм себе пізнати. На війні зовсім себе не шадив і лише Бог його спас; ніколи не бере в полон татарина, а кого дійме, сейчас убиває безпорадно. Деколи вже і я його сварю за велику лють; коби лише убивав, а то ще мучить, кого пійме.

— Як же мені не вбивати їх, собачих синів, — сказав Кудеяр, — коли вони, бути

може, у мене вітця і матір убили, мене самого побісурманили і з жінкою розлучили.

— Бідний! бідний! — сказав Курбський; — ну але й силонького надійде тебе Бог. Бути може, що як скажемо государю, то він схоче прикласти тебе перед свої очі.

— Воля государська станеться, — відповів Кудеяр.

— А давно у тебе жінку полонили? — спитав Данило Адашев.

— Шестий рік, бояри, — сказав Кудеяр.

— Божі судби нерозслідні, — може і знайдеш — сказав Данило.

— Де шукати її, — відповів Кудеяр: — білий світ великий і широкий. Про це я й не думаю, одна гадка у мене: бісурманів бити.

— І християнству служити, — додав Олексій Адашев — всякими дорогами, які Господь каже.

Бояри розійшлися. Курбський запросив Вишневецького на лир і забажав, щоби з ним приїхав Кудеяр.

(Дальше буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЖЕРТВИ ГОРОЖАНСЬКОЇ ВІЙНИ.
Група втікачів з Еспанії по переході французької границі.

ДО СТАРОГО КРАЮ

Ідете скоро й приємно нашими популярними паровими кораблями:

BREMEN **COLUMBUS** **HAMBURG**
NEW YORK **DEUTSCHLAND**
HANSA

Спеціальні поїзди заїжджають до корабля "Бремен" і "Еуропа", в Бремені, та гарантують вигідну подорож до всіх головних міст у старому краю.

Також знамениті залізничні поїзди з Бремена й Гамбурга.

Ми вам допоможемо дістати гостинні й імміграційні візи для ваших європейських своїх.

Дайте своїм креслим в Європі відвідати вас в Америці.

Спеціальні знижки проїздових цін для виїзду з Європи між 3. квітня а 23. квітня між 26. червня а 23. липня, з правом поїзду чотирьох осіб в Америку.

Більше інформації дасть вам місцевий агент або

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

NEW YORK
57 BROADWAY.

дон, П. Ярема, В. Білоруський; по 75 ц.: П. Раткович; по 50 ц.: М. Кульняк, І. Боднар, П. Дюбайло, Савула, М. Мельниковський, І. Гардубей, В. Мікал, І. Милошч, П. Баран, О. Дзєра, П. Хабурський, П. Костик, Ретява; по 25 ц.: І. Бедер, М. Годюка. Разом \$91.75, котрі вислано через Обєднання.

Ю. Голіський.

ЕМЕРІДЖ, ПА.

Примірна гостиня.

В неділю, 29. січня ц. р. Бр. св. о. Ніколая, від: 276 У. Н. Союзу, устроїло для своїх членів гостину, на котру запросило і чужих гостей.

Члени приготували гарний обід, який складався з галушків й інших українських страв.

Гостям майстром цієї гостини був гр. Янів Лисак, який вивчався за свого обов'язку дуже добре. Він сам сказав розумне слово про наш український Народний Союз, як також і про теперішній поділ в Рідному Краю. На цю тему говорили майже всі бесідники, як: І. Новаковський, С. Гомзак, Т. Кульняк, М. Фук, І. Федяк, І. Іш. Не хотів тільки говорити наш місцевий кореспондент, заявляючи, що він за галушків злима і не мусить ніяк обидати, а за те, що вже щось "наскрбає" до чашки. При кінці гостини, на подяку гр. М. Фука, зібрано на поміч Карпатській Україні \$14.10, які будуть вислані через Обєднання. Зложили по \$1: Новаковський, Т. Войтечко, Л. Галиш, Т. Кульнякський; по 50 ц.: М. Фук, Т. Грицько, Г. Лазар, Г. Надзак, І. Кміть, Розалія Кульнякська, П. Савка, М. Лисейко, А. Сагановський, пані Тер; решта дрібними. На закінчення відспівано національний гімн.

Г.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

На Рідну Школу.

З нагоди Нового Року і свята св. Василя Великого наше церковне сестрицтво при укр. прав. церкві й уряд Українського Громадянського Клубу не забули побажати нашим Васильям — щасливого Нового Року. Під час гарної і патрістичної забави в домі гр. В. Кушніра було виголошено декілька промов на різні теми. Далі предсидання сестрицтва, Анна Терлецька, звернувшись до гостей з закликом, склести жертву на Рідну Школу. Жертву зложили по \$1: А. Терлецька, В. Трух і пані Шевіш; по 75 ц.: В. Кушнір; по 50 ц.: К. Савчак, П. Стадник, І. Іваськів, Л. Балошків; по 25 ц.: М. Ломанський, А. Доманська, М. Бондарчук, М. Лешук, А. Галушківський, А. Забітовська. Разом \$7.25. За відтягненням 15 ц. поштових видачків вислано \$7.11 до Обєднання.

Анна Терлецька.

БОФАЛО, Н. П.

Новорічний дар Рідній Школі.

Союз України, від: 49 в Бофало, переслав через Обєднання \$26 на Рідну Школу в старі краї. Цю суму зложили жертволюбні члениці на зборях 15 січня, на руки М. Хоптяк.

Зложили по \$1: М. Хоптяк, М. Костецька, К. Новосіла, А. Сохан, А. Снайчук, М. Кіналь, А. Володка, А. Самуляк, А. Бабала, М. Боднар, М. Монішська, А. Самуляк, О. Семичин, К. Блакіта, А. Сеньська, Ю. Білик, А. Валынська, П. Ребзін, М. Буртинська, К. Гірна, А. Войнич, А. Новосіла; по 50 ц.: С. Гут, А. Когут, О. Махук, М. Пчолар. Пізніше додали по \$1: А. Слоток, В. Форостей. Разом \$26.

При цій нагоді слід згадати, що від: 49 С. У. в Бофало жертвували в протязі минулого року на такі країні цілі: На поміч С. У. ім. Клявний Ольві \$50, на жіночі часосниці \$15, на Рідну Школу \$45, на політичний виступ \$15, на інвалідів \$30, на Карпатську Україну \$25. На Св. тошу Виставу в Нью-Йорку \$25, до централі С. У. А. \$25, на вищу школу в Стемфорді \$25. В Бофало: на церкву \$75, на похорон \$13, всесвітні дарунки для члениці \$20, на протестантичне віче \$5. Разом \$368.

Союз України на цій місці складає ширшу подяку всім члениці громади, а також Бофало і околиці, які своєю присутністю на асикім підприємстві і своїми жертвами допомогли зібрати вище згадану суму на такі важкі цілі.

За уряд 49. відділу С. У.:

М. Хоптяк.

ТЕПЕР МОЖЕТЕ ПРИКРАСИТИ СВОЮ ХАТУ АРТИСТИЧНИМИ РЕЛІГІЙНИМИ ОБРАЗАМИ В УКРАЇНСЬКІМ ЕТИЛЮ бо накладом „Теми“ у Львові вийшли прекрасні кольорові релігійні образи в українськїм етилі:

ПРЕЧ. МАРІЯ,
ЦАРИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ
з написом:
„Молися за нами за наш наріа“.

(Ілюстрації не дають поняття про красу кольорів оригіналів. Ті що їх уж купили, не можуть собі їх нахвалитися.)

Кожний образ (без білої обвідки) має 18 цалів висоти й 13 цалів ширини.

Як їх оправите в золочені рами, будете мати справжню артистичну прикрасу.

Один образ 80 центів, пара \$1.50.

Замовляйте в книгарні „Свободи“:

СВІВОБОДИ

81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

КЕМБЕЛ, О.

Коляда на Рідну Школу.

Цього року, так, як і попередніх років, мимо тяжких часів, пішли наші малі школярки з вечірньої школи з колядою на Рідний Край, на Рідну Школу. Колядувати ходили такі діти: Анна Сулак, Стефанія Сулак, Ольга Мельник, Гірна Терлецька, Софія Лисинська, Гелена Гурняк і Софія Гурняк. Колядували вони під промовом парохіального урядника Стефана Мельника. Разом заклали \$22.30, з чого \$12.30 дали на свою місцеву рідну школу, а \$10 вислано через Обєднання на Рідну Школу в краї.

Зложили по \$1: М. Ткачів, Н. Нановський, П. Іконяк, І. Черніга, І. І. Гурняк, І. Лисинська, М. Сулак, Ю. Недоступ, Д. Липка, А. Дашацька, М.-Калос, І. Вітшин, С. Лабай, С. Калыка; по 50 ц.: С. Мельник, К. Вітшин, П. Остайківський, В. Білан, Н. Корейський, І. Сарахан, Р. Пль, І. Кріль (мол.), І. Кріль (ст.), О. Терлецька, Анна Когут, М. Мулярчик, С. Гусак; по 25 ц.: А. Скубик, П. Стахур, А. Дрозда, С. Сорока, П. Сорока, С. Стахур, І. Калень.

А. Куман.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

На Карпатську Україну.

Братство св. Петра і Павла від: 257 У. Н. С. жертвувало з каси \$5 на Карпатську Україну. Гроші переслали через Обєднання.

МІНЕАПОЛІС, МІНН.

На Карпатську Україну.

Тов. Зоп. Січ, від: 385 У. Н. С. на місячних зборах ухвалило вислати через Обєднання з каси \$25 на Карпатську Україну. Гроші вислано.

О. Козак, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ.

На народні цілі.

Товариство Матерей і Дочок, що гуртується при укр. церкві в Нюарку, має за завдання помагати інституціям в ріднім краї і тому сотворити коляду з Різдвяним Св. що виносилася \$57, призначено як слід: \$28.50 на освітньо-місійні цілі і \$28.50 на Українську Євангеліську Школу ім. М. Грушівського в Коло-

РЕКОРД ЛЕТУ.

Трой Кіт, другий поручник американського летничого корпусу, летів у низ над озером Калдо за скорістю 670 миль на годину. Коли його літак досягнув висоти 28,000 стп, а його збірник кисня перестав працювати, він стратив притомність.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

АСТОРІЯ, Л. АП. Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від: 5, відбулися в суботу, 18. лютого, в год. 7:30 вечір, в галі Укр. Дем. Каюбу, 30-10 — 32 ауд. Проситися всіх своїх місцевих і позамісцевих члениці і члениці вжитися на згадані збори. Винаємо довіруючих члениці хоч виступити свій довг, бо інакше будуть наражені на утрату всіх членських прав. Хто має приналежні, знайомих або дітей, котрі ще не є членами У. Н. Союзу, тож приведіть на збори, нехай виступлять за члени, а ви отримаєте нагороду за кожного нового члена. Неправильний на зборах член чи урядник підлягає карі після статуту. — І. Сидор, пр.; А. Калішшин, кас.; П. Барнич, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ.

Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від: 347, відбулися в неділю, 19. лютого, в год. 2. пополудні, в галі, де збиралися. Проситися члениці прийти на збори. Довгуючі члени мають прийти і вирівняти свої задегі вкладами. М. Романюк, прелс.; К. Глошницька, кас.; Г. Тимий, секр.

АРНОЛД, ПА.

Місячні збори від: 296, відбулися в неділю, 19. лютого. Проситися всіх члениці за присутність, бо є важкі справи до погодження. Особливо члени, що довгують до відділу, мають вирівняти свої задегі, бо в протинний раз будуть суспендовані. — Василь Кузмиха, секр.

ПЕРТ АМБОР, Н. ДЖ.

Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від: 104, відбулися в неділю, 19. лютого, в год. 3. пополудні, в Народнім Домі. На ті збори пошили всі члени вжитися, бо є важкі справи до погодження. Члени, котрі довгують до каси, проситися, щоб прийшли і вирівняли свій довг, бо інакше будуть суспендовані. — М. Вітін, пр.; І. Ворона, кас.; Г. Мисак, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Місячні збори Тов. Укр. Січ, від: 170, відбулися в неділю, 19. лютого, в год. 6. вечором, в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Кожний член повинен прийти на ті збори й заплатити свої вкладами до У. Н. Союзу і до Тов. Січ. Рівнож припоминатися платити вкладами до У. Н. Союзу за діти, бо в протинний раз такі члени будуть суспендовані. — Т. Наконечний, фін. секр. 16 Sanford Pl., Jersey City, N. J.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА.

Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від: 99, відбулися в неділю, 19. лютого, зараз по Св. Божій, в галі церковній. Проситися члениці кожен прийти тому, що є багато важких справ до погодження. Напоминатися довіруючих члениці, щоб старалися полатити свої довги, бо в протинний раз можуть бути суспендовані. — Петро Герман, секр.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 20. січня 1939. помер у Лейквуд, Огайо,
ІВАН КМЕТКО
довгочітний член У. Н. Союзу й відділу 50 в Лорей, Огайо. Похорон відбувся 23. січня вон учасні члени відділу 50. Вільна земля Вашингтона нехай буде йому пером!
Михайло Шемич, секр.

ФАРМИ

НА

ПРОДАЖ

ФАРМИ! ФАРМИ! ФАРМИ!
Вікс маю НОВУ ЛІСТУ ріжних фармів. Хто хоче купити добру фарму, з урожайною землею, без каміня, може купити лише в одній околиці, то є в Гунтердон Кавіті, коло Flemington, N. J. Пишіть по нову лісту ріжних фармів до:

MICHAEL GELLNER,

RINGOES, N. J.

Д-Р С. ЧЕРНОВ

Гострі й хронічні недуги чорних і жінок — Шкіра й кров.
Аналіз крові для подружжого сандвіча.

223 SECOND AVE., cor. 14th St.,

NEW YORK CITY, Room 14.

Gramercy 7-7697

Офісові години 10-8; неділя 11-4

Жінка-доктор до обслуги.

X & флюороскоп.

Д-Р ЮРІЯ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,

ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,

between 1st and 2nd Avenues,

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до

12. Ввечір від 6 до 8, а в неділі

рано від 10 до 12.

МІРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без ріжних, як далеко роза Нюарком. Враз потреби телефонуйте до нас. Обслуга шира і чесна. Офіс:

383 MORRIS AVENUE,

cor. Springfield Ave.

NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удєртейкер

заряджає погребам по ціні та

цїнській, як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNCO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 8th St., NEW YORK CITY.

Dignified funerals as low as \$150.

Telephone: Gramercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ

В БРОНКСІ, БРОУКЛІНІ, НЬЮ

YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:

707 PROSPECT AVENUE,

(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.

Tel. Melrose 5-6577

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

НЮ ЙОРК, Н. П.

Жертви на Народний Дім в Устечку, повіт Заліщицький.

На заклик т-ва „Просвіта“ і Будівельного Комітету Народного Дому в Устечку зав'язався в Нью-Йорку комітет, щоби допомогти одієсячанам докінчити Народний Дім, в котрім мають міститися всі громадянські установи, включаючи дорогу на Рідну Школу. Одієсячани з Устечки зрозуміли потребу культурного осередка в нашій селі і з усіх закутків американської землі прислали свої жертви до ньюйоркського комітету на повиче згадану ціль. Жертвували по \$10: Іван Задорожний, Дмитро Палагонка, Евдокія Кірюк, Марія Трин (Пазя), Теодор Радичський, Михайло Цаковський, Олександр Кірюк; по \$5: Е. Скоренич, Параскевія Скородина, Параскевія Маркогі, П. Вийняк, М. Кірюк, І. Трин, П. Максимішин, О. Радичський, П. Кульнякський, Н. Трин, М. Трин; по \$3: Ольга Гловацька, Д. Помішчук; по \$2: І. Горгічук, І. Шабатура, І. Годованець, Юлія Граб, Н. Величко, І. Бабинець; по \$1: О. Луговий (Лєся), О. Луговий (Юрка), В. Трин, І. Білоруський, С. Горгічук, Е. Вістовський, О. Костюк, О. Шараварко, А. Молевський, Я. Сирон, Я. Степанчик, Д. Носалик, Я. Мірус, М. Мельник, Е. Гузар, О. Романішин, Г. Бірбай; по 50 ц.: М. Бородайкевич, Т. Касиш, Г. Чмир, Г. Купенький, Л. Сабко, Т. Купенький, Д. Костиний, І. Масяк; А. Сантар 45; по 25 ц.: І. Подішук, В. Божгора, В. Савицький, Г. Мулар, П. Ревина, Г. Гетьманський, К. Пудан. Разом \$175.30. Гроші передано до Тов. і читальні „Просвіти“ в Устечку.

Наш комітет складає середню подяку одієсячанам і країнам, що приписали своєму жертвеністю до такої благородної цїлі. Збірка продовжуватиметься. Хто з країн чи не нічого не жертвував, а хотів би, то просимо слати свої жертви до комітету на руки секретарки Олександри Кірюк.

За комітет: Іван Задорожний, голова; Евстахій Скоренич, писар; Олександр Кірюк, секретар; 2257 97th St., East Elmhurst, L. I., N. Y.

ТАРЗАН І ЗАБОРОНЕНЕ МІСТО.

В часі цілоденної мандрівки Магра кілька разів хотіла дістати нагоду говорити з Тарзаном. Та він все її уникав. Вкінці вона пропхалась до нього і, идучи поруч з ним, говорила: „Прощу вас, занехайте цю погоню за Томом. Ви не знаєте, що це за чоловік. Він убає вас“. Але Тарзан відповів холодно: „Чи це чергова ваша шутка, щоби відвернути нас від цїлі?“

Це заболіло Магру, та вона почувалась винуватою. Опустивши голову вона відповіла: „Так, я була шпигункою і агенткою Тома. Але нею я вже не є. Я... я... тепер готова все зробити, що ви прикажете. Я боюся, що при зустрічі з Томом ви вийдете переможеним. Він без найменшого вагання стрілятиме до вас, щоб вас убити“. В голосі Магри звеніла щирість.

Та коли хто Тарзана раз підвів, то вже не легко він закривав знов до його довіря. Він на ці благаання Магри холодно відповів: „Це не ходить про особисту безпеку. Ходить про те, щоб покарати злочинця. Задля цього треба наражатися на небезпеку і ризикувати життям“. Після цього він обернувся до товариства і заохочував усіх до поспіху.

Але Том продирався крізь нетри ще скоріше ніж Тарзан. Велика жадоба маєтку підганяла його. Крім того він справді побоювався, що Тарзан його здожене. Та коли вони всі вийшли на поляну, на якій далеко видніла гора, Том скрикнув: „А тепер і Тарзан мене не здожене. Ось це гора, а в кратері цієї гори є заборонене місто, Атар, ціль нашої подорожі!“